

κατὰ σχῆμα προβλημάτων Ἀψίνου τοῦ ἐκ Φοινίκης, καὶ τὸ περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχημάτων Τιβερίου τινὸς Ῥήτορος, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Σουΐδας (α).

§ ριε. Ἐν τῷ διασήματι τούτῳ ἡ τέχνη τῆς Γραμματικῆς συμπεριελάμβανε τὴν διδασκαλίαν τῆς Γλώσσης, τῆς Μυθολογίας, τῆς Ἀρχαιολογίας, καὶ ὅλην ἐν γένει τὴν τεχνολογικὴν Φιλολογίαν, καθ' ἣν ἀπαρτίζονται τὰ λεγόμενα Γραμματικὰ μαθήματα (β). Ἡ παρακμὴ ὁμῶς τῆς Γλώσσης, ἡ δυσκολία τῆς ἀντιγραφῆς τῶν παλαιῶν Συγγραφέων, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς προξενηθεῖσα ἐπιβλαβὴ συνήθεια τοῦ νὰ συντέμνουν τὰ Συγγράμματα τῶν ἀξιολογωτέρων παλαιῶν Συγγραφέων, καὶ νὰ συρράπτουν συνοπτικὰς ἐκλογὰς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κακορῆκτως συνθεμένας, ἐμπόδιζαν τὴν ἐπίδοσιν τῶν Φιλολογικῶν μαθημάτων. Ἡ παλαιὰ Γλῶσσα τῶν Ἑλλήνων ἀρχησε νὰ γε-νεύῃ εἰς τὸ γόμα τοῦ λαοῦ, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν, καὶ νὰ ἀποξενουῖται τρόπῳ τινα ἢ φράσις τῆς ἀπὸ τὴν κοινὴν χρῆσιν. Ὄθεν τὸ Ἡοιητικὸν καὶ Σπουδαιολογικὸν αὐτῆς μέρος, σύνθετον ἀπὸ λέξεις καὶ φράσεις, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις ἐξέλειψε, ἀπεκατέστη Γλῶσσα διδασκτῆ, καὶ ὄχι πλέον ἀκουσῆ, ἦτοι τεχνικῆ, καὶ ὄχι πλέον φυσικῆ, καὶ ἀκολούθως ἐχρειάσθη νὰ

(α) Περί τούτων ἀπάντων, καὶ τῶν ἐφεξῆς, ὄρα Ἑλλην. Βιβλιοθ. Φαβρίκιου. Μυριόβιβλον Φωτίου. καὶ Ἰσορ. Ἑλλην. Φιλολογίας Schœll, τῆς ὁποίας, κατὰ μὲν τὸν χρόνον τῆς Συγγραφῆς, προηγείται ἡ παρούσα ἐκδοσις, κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς ἐκδόσεως ἐφέπεται.

(β) Αὐτὸν τὸν ὄρισμὸν τῆς λέξεως ἀγνοοῦντες οἱ καθ' ἡμᾶς αὐθαίρετοι διορθῶται τῆς Κοινῆς Γλώσσης ἐδημιούργησαν λέξιν Νεολογικὴν Γραμματεία, μεταφράζοντες αὐτὴν ἀπὸ τὴν λέξιν Littérature χωρὶς νὰ σοχασθῶν ὅτι αὐτὴ ἡ λέξις Littérature εἶναι σοιχειωδῶς μετάφρασις τῆς λέξεως Γραμματικὰ, καὶ ὅτι παρ' ἡμῖν Γραμματεία σημαίνει τὸν τόπον τοῦ γράφειν, ὃ ἐστὶ Bureau d'écriture, καὶ ὄχι τὰ Γραμματικὰ, ἢ Φιλολογικὰ μαθήματα.

